

andet ligesaa stort og ligesaa vigtigt Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Sygefasker. Det er jo nemlig blandt Andet et stort Spørgsmaal, om det skal være obligatorisk eller ikke, at være i disse Sygefasker. Disse to Ting: Erstatning for Ulykkestilsælde og Sygefaskesagen, tror jeg ikke godt kunne stilles ad, jeg tror, at en noget mere indgaaende Drøftelse vilde vise, at disse to Ting maa og bør forhandles i Forening; men derved voger dette Emne op til at blive et meget betydeligt og vigtigt Emne, der i og for sig er større og vigtigere end denne Sag. Jeg er derfor bange for, at hvis man vil give denne Sag saa store Dimensioner, saa kan man let berede den Fare for Lovforslaget her, at man ingen Vegne kommer med det. — Hvad de Bemærkninger angaar, der ere gjorte med Hensyn til enkelte Punkter i Lovforslaget, saa er der egentlig ingen af dem, der for mig synes at indeholde Noget, som man ikke skulde kunne blive enig om. De Bemærkninger, der ere gjorte, dreie sig jo alle om eventuelle Ændringer, der ikke forekomme mig at være af den Betydning, at der kunde være nogen Fare for, at man ikke skulde blive enig derom. Skulde det vise sig, at 18. Mar i § 4 er for høi en Grændse, at man burde gaa noget længere ned, saa skal jeg ikke have Noget derimod. Jeg har naturligvis i denne Sag væsentligst maattet følge den Kommission, der har været nedsat, og som har bestaaet af Mænd, der ere mere sagkyndige i disse Sager end jeg. Ligeledes kunde det jo ogsaa være muligt, at man kunde ønske, at der skulde gjøres en noget bestemtere Forsthjel mellem de Maskindete, som ere mere farlige, og dem, som ere mindre farlige. Hvad Tilsynet efter Reglerne i andet Afsnit angaar, saa er det jo ganske vist, at dette vil blive temmelig kostbart. Men jeg tror, at naar man sammenligner de Udgifter, som denne Lov vil foranledige, med dels det, som der nu udgives til de andre Arter af Tilsyn, nemlig Tilsynet med Værksteder og andre Arbejdssteder, og dels med, hvad det nuværende Maskintilsyn koster Statskassen, hvilket heller ikke er saa ganske lidt mellem Mar og Dag, saa vil det ses, at det alligevel ikke er saa stor en Jordyrelse, som dette Lovforslag vil medføre i Sammenligning med den tidligere Udgift, og jeg tror, at man ad denne Vej vil faae et betydelig bedre Tilsyn. Hvad § 16 angaar, da er det jo ganske vist, at denne giver Anledning til det Spørgsmaal, som jo ogsaa allerede i forrige Samling, da Lovforslaget var til Ite-Behandling her, fremkaldte forskjellige Betænkeligheder fra forskjellige Sider, nemlig Spørgsmaalet om,

hvor vidt man ikke gif for vidt med Hensyn til Erstatningsansvaret, og jeg tror allerede den Gang at have ytret, at jeg gjerne skulde være villig til at tage under Overbejelse, om ikke forskjellige Modifikationer kunde gjøres i saa Henseende, blandt Andet ogsaa i den Retning, som den sidste ærede Taler antydede, nemlig med Hensyn til Tiden, i hvilken man skulde vedblive at yde en aarlig, bestemt Erstatning til vedkommende Arbejder. Der er ogsaa fremsat forskjellige Indvendinger imod sidste Punktum af § 16, idet man mente, at det gif for vidt, og navnlig videre end den nugældende Regel, naar man uden videre paalagde Arbejdsgiveren at hæfte for den Skade, som i vedkommende Henseende foraarfares af hans Bestyrer, Formand eller Tilhynshavende ved Driften. Der er naturligvis forskellige Hensyn, der maa afveies mod hinanden; men jeg skal dog minde om, at det her maa være et ledende Synspunkt, at man ikke giver saa meget Slip paa Erstatningsfordringen, at Arbejderne egentlig ikke i den Retning faae nogen Nytte af Loven. Jeg vil kun forud sige dette, at jeg nærer stor Betænkelighed ved væsentlige Forandringer i sidste Punktum af § 16. Derved vil man let komme til, maaste endog i de fleste Tilfælde, at nægte Erstatning overfor Arbejdsgiveren, der jo i Reglen vil være den Æneste, som kan betale. Jeg kan altsaa, som jagt, kun udtale min Tilfredshed med den Maaade, hvorpaa dette Lovforslag er blevet modtaget, og udtrykke min Villighed til at forhandle med et eventuelt Udvalg eller med ærede Medlemmer, der for Næsten maatte stille Forslag med Hensyn til de nærmere Bestemmelser i Lovforslaget.

Vede: Jeg ønsker kun at gjøre en kort Bemærkning om Slutningen af § 16, som den ærede Minister mente, at man væsentlig kunde forandre, og som gaar ud paa, at Cieren skal være ansvarlig for, hvad hans Bestyrer eller Tilhynshavende maatte have forjont i Henseende til at sikkre mod Ulykkestilsælde. Det forekommer mig virkelig, at denne Bestemmelse er overordentlig streng, og at det vilde være i høi Grad ubilligt, naar en Fabrikeier, som maaste slet ikke bøv ved sin Fabrik, og ikke har Indseende med de forskellige enkelte Dele i den, skulde ifalde et langt rækkende og stort Ansvar, fordi en Beskyttelsesforanstaltning ikke var truffen. Jeg tror, at naar Tilsynet bliver saaledes, som det er foreslaaet i dette Lovforslag, altsaa skal ste et Par Gange om Aaret eller med ikke altfor lange Mellemrum, maa man være beroliget ved, at dette Tilsyn gjør sin Pligt, paataaler hvad der skal paatales, og sørger for